

Порядок встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції громадянам України, іноземцям та особам без громадянства, які проживають або перебувають на території України, незалежно від законності їх перебування та наявності документів, що посвідчують особу.

2. Цей Порядок є обов'язковим для закладів охорони здоров'я та фізичних осіб-підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики (далі – суб'єкти господарювання у сфері охорони здоров'я).

3. У цьому Порядку терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» та інших нормативно-правових актах у сфері охорони здоров'я.

4. Встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції здійснюється відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я.

II. Встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції

1. Для встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції особі, яка добровільно пройшла тестування на ВІЛ згідно з Порядком проведення тестування на ВІЛ-інфекцію та забезпечення якості досліджень, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 05 квітня 2019 року № 794, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 01 липня 2019 року за № 698/33669, (далі – пацієнт), необхідно звернутись до лікуючого лікаря.

2. Діагноз ВІЛ-інфекції пацієнту встановлюється лікарем, який отримав другий (магістерський) рівень вищої освіти за спеціальностями 222 «Медицина» або 228 «Педіатрія», пройшов інтернатуру за однією із лікарських спеціальностей (крім спеціальностей лабораторного, реабілітаційного та медико-профілактичного профілю), отримав кваліфікацію лікаря-спеціаліста та пройшов

навчання з питань діагностики та ведення випадків ВІЛ-інфекції на циклах тематичного удосконалення або професійного медичного стажування за межами закладу, де працює такий лікар (далі – лікар).

3. Лікар здійснює опитування щодо наявності скарг і збір анамнезу (у тому числі анамнезу захворювання та життя, застосування лікарських засобів, соціального анамнезу тощо) та об'єктивне (фізикальне) обстеження пацієнта.

Отримані дані та результати ідентифікаційного етапу дослідження на наявність антитіл до ВІЛ (при встановленні на облік або перед призначенням антиретровірусної терапії) вносяться до медичної карти амбулаторного хворого за формою первинної облікової документації № 025/о «Медична карта амбулаторного хворого № _____», затвердженою наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 661/20974.

4. Після встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції лікар вносить інформацію до інформаційної системи «Моніторинг соціально значущих хвороб», затвердженої наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25 липня 2022 року № 1317, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 09 вересня 2022 року за № 1031/38367, пропонує розпочати антиретровірусну терапію та здійснення медичного нагляду за ним.

5. Для встановлення заключного (уточненого) діагнозу лікар складає план первинного обстеження пацієнта відповідно до вимог галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я.

6. За результатами первинного обстеження пацієнта лікарем встановлюється заключний (уточнений) діагноз ВІЛ-інфекції відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я.

**Директор Департаменту
громадського здоров'я**

Олексій ДАНИЛЕНКО